

Domovina

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Mokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. Velja za celo leto 1 gld. 20 kr., za pol leta 60 kr. — Denar naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju

Javni napisi v Celju.

V Ljubljani je sklenil pred kratkim časom občinski odbor napraviti na ulicah izključno slovenske napise. Ko je raznesel telegraf to novico, nastal je med vsemi avstrijskimi Nemci tak trušč, kakor da bi se že podiralo jerihonsko zidovje. Rekli so, da ljubljanski mestni zbor dela nezaslišano krivico kranjskim Nemcem in da tega slovenskega nasilstva vlada nikdar pripustila ne bode. Deželna vlada kranjska pa se je res zbalala tega hrupa in da bi imela mir, poslala je mestnemu zboru odlok, s katerim se razveljavi imenovani sklep, češ, da je v protivju z glasovitim členom 19. naših ustavnih zakonov, po katerem imajo vse narodnosti jednake pravice. Zdaj pa je stvar dobila naenkrat drugo lice. Dobro, so rekli celjski Slovenci, če morajo biti v Ljubljani dvojezični napisi, morajo biti tem bolje tudi pri nas in so sklenili prositi deželno vlado, naj nemudoma zaukaže celjskemu magistratu, da preskrbi nove poulične napise v nemškem in slovenskem jeziku.

Ko se je raznesla ta novica, pa je zopet nastal nov hrup. To je pa nekaj čisto kaj drugega, rekli so, in zopet se je začelo javkanje od najbolj umazanega nemškega lističa na avstrijskem jugu do najbolj hripavega nemškega kričača na severnem Češkem. In tako smo Slovenci zmiraj v krivici. Takošna je nemška svoboda in nemška pravica!

Pa poglejmo, kakošne so razmere v Ljubljani in kakošne v Celju. V Ljubljani živi med 30.000 prebivalci, 5000 Nemcev torej jedna šestina. Na celem

Kranjskem pa je samo 6%. Nemcev in vsi ti Nemci prebivajo na dveh otokih v Ljubljani in v Kočevskem okraju, okoli in okoli pa so obdani od slovenskega jezera.

V Celju pa je po ljudskem štetju, katero so Nemci sami po znani pravičnosti vodili, jedna tretjina Slovencev. V celem celjskem glavarstvu pa je med 126.000 prebivalci celih 8000 Nemcev. Tudi teh 8000 Nemcev tiči torej kakor otok v slovenskem morju. Celjsko mesto, kjer jih je še največ na kupu, samo živi od slovenskega okoliškega prebivalstva. Slovenski okoličani prineso svoj denar v trgovino in v krčmo in ravno ti okoličani skrbе za mesto, da ima isto sploh kaj v usta deti. Niti jedna celjska gospa ne more za svoje ljudi na trgu živeža nakupiti, če slovenski ne zna ali pa če slovenske kuharice ne vzame za tolmača seboj. Vkljub tem razmeram pa odrekajo slovenskim meščanom in slovenskim okoličanom pravico na slovenske poulične napise.

Človek bi se smejal tej oholosti, v kateri proti Slovincem niti pripoznati nočejo, da je dvakrat dve štiri, če bi stvar tako resna ne bila. Ako pustimo v tacihi zadevah, da se Nemci norčujejo z nami, potem tudi v večjih zadevah svoje pravice ne bomo dosegli. Zato pozivljemo vse svoje somišljenike v Mariboru, Ptuju, Gorici, Trstu in Celovcu, naj jednako z nami prosijo, da deželna vlada zaukaže slovenske napise. Da, tudi okoliške občine se morajo oglasiti. Nobeden ne potrebuje slovenskega napisa bolj, kakor oni, ki pride

z dežele in se v mestu zaradi tujih napisov ne spozna.

Iz strasti in nedoslednosti pa vidimo, s kakošnjimi nasprotniki se imamo boriti. Nemogoče se nam zdi, da bi se morali za take malenkosti truditi, ko bi imeli opraviti s pravim nemštvom. Toda to, kar se v naših pokrajinah za Nemca šteje, je večinoma samo slab izrodek našega rodú, to so poturice, ki so prodali jezik svojih očetov, janičarji, ki se

vojujejo zoper lastni rod. Zoper te nasprotnike mi ne kličemo vladne podpore, kakor oni. Mi le zahtevamo naj se z nami jednako ravna. In ker imamo še zaupanje, da je veličastna naša Avstrija poklicana varovati srečo in mir vseh svojih narodov in ne samo skrbeti za to pokvarjeno polnemštvo, zato nam še ne upade srce in ne bodemo odnehali, dokler ne dosežemo, kar nam obljubuje pravica in zakon.

Vojnik.

Cela reč se nam toliko tehtovita zdi, da vse pričbujemo na uvodnem mestu našega lista. In kako tudi ne bi? Vojnik, kateri se je vedno štel in se ošabno ponašal, da je „stari nemški trg“, kateri je celó pred nekoliko dnevi pod „Zotll-komando in njegove kompanije“ po svetu razglasil, da so vsi (?) v Vojniku za nemško stranko, katero zastopa frajmaurer Forreger, katerega je volilo tudi nekaj Vojničanov, doživel je pred nekoliko dnevi trenutkov in izjav, katero vse priča, da gre „Slovan na dan“. Kakor je že „Domovina“ naznanila, ustanovilo se je pretečenega meseca v Vojniku društvo „Edinost“, katero je kar pri porodu sprejelo precejšno število udov v svoje krilo. Tamošnji gospod kapelan je odprl shod, razložil pravila ter naglaševal potrebo takšnega društva. Č. g. dr. L. Gregorec, državni poslanec je v daljšem govoru prav poljudno razložil naše gibanje, začetek raznih slovenskih društev, njih važnost za narodno prebujenje in njihovo tehtovitost za slovenskega ljudstva družabno življenje. Povedal je tudi kako so se v svojem času zbirali Slovenci po taborih, ter izjavljali svoje misli. V Avstriji smo vsi narodi enaki, kakor priča naše državne postave § 19. Če nam nekateri kratijo naše pravice, zatirajo naš jezik in ne dajejo po pisarnah slov. pisem, s tem se pregrešijo taki ljudje zoper postavo. Zato pa je vsakega Slovenca sveta dolžnost, da zahteva povsod le slovenska pisma, le slov. povabila in vse kar od sodišča, od šolske oblasti od okrajnega glavarstva dobi. Kakor mora Slovenec ravno tako biti vojak, ravno tako mora davek plačati, hočemo tudi, da imamo tiste pravice kakor Nemci. Kedor pa slovenskega jezika ne zna, naj pa doma ostane mej Nemci, mi že imamo Slovencev dovolj; saj je Slovenec prebrisane glave in res vidimo Slovence sposobne za vsako še tako imenitno službo od ministerstva in velikih šol vse do drugih državnih in deželnih slu-

žeb. Cel govor je ljudstvo z največjo pazljivostjo poslušalo, kar nam je pričalo večkratno potrjenje „tako je“! „dobro“! Potem se je pa kar začelo vpisavanje udov in na to volitev vodstva „Edinosti“, katero so si izvolili to-le: Č. g. Fr. S. Lekše, kapelan, predsednik, Fr. Uratarič, tržan, posestnik in trgovec, namestnik; Ludovik Uratarič, tajnik; A. Brezovnik, učitelj, knjižničar; Miha Plevnik, tržan, pekar in gostilničar, denarničar. Miha Bikovšek, župan škofjevaški, J. Lipuš župan višnjevaški, K. Vrečar, tržan, veliki posestnik in gostilničar, And. Koželj, veliki posestnik, občinski svetovalec, odborniki. Po dokončani volitvi spregovoril je še g. Drag. Hribar ter povdarjal našo samostojnost. Najsi je ptujec s tlako in vsem pestil slovenski narod — vender ga ni zatrl in ga ne bo. Tisti, ki le nemško, nemško kličejo, so zaslepljenci, ker ima v naši državi slovenski jezik tiste pravice pri sodišču, po pisarnah, kakor nemški. Ljudstvo poslušalo ga je kakor navadno, kadar nastopi pazljivo in si želelo, da bi zopet skoro prišel in še njim kako zoper „nemčurje“ povedal. Na to se je začela prosta zabava, pri kateri je nas razveseljevala šmarska izvrstna godba in pa petje celjskih gospodov pevcev. S tem tudi izvrstnim pevcem izrekamo najsrčnejšo zahvalo, kakor tudi drugim gostom g. Majdiču, iz Št. Jurija in iz Konjic, kateri so nas počastili in tako povzdignili našo veselico, katera je bila t. r. prvi narodni praznik. Vdeležba je bila namreč vključ velikanska. Množice so polnile velike prostore Vrečarjeve, da je bila kar glava pri glavi. In pri tem ne moremo zamolčati, da je to narodna gostilna, kakor tudi nasprotna M. Plevnika, pri K. Vrečarju tudi „Stari Vrečar“ ima društvo „Edinost“ svojo sobo, prvo hišo, ki se pride po stopnicah na levo stran. Tu je dobro sprejet Slovenec in Nемец in se ni treba bati — kakor pri Franceljnu, da bi „bindišarje ven

vrgli", kar še sicer djansko niso storili pač pa z besedo. No, Slovenci se bomo pa že vedeli ogibati takih krčmarjev in mesarjev kakor tudi štacunarjev. „Svoji k svojim!“ No, Celjani pa tako dobro vedó, kje je tisti pridni Francelj; ko so se peljali iz Vojnika pa so jih „olikani vojniški nemčurji“ po pasje pozdravili. Tako je lepo, da mirnih ljudi še na cesti ne puste. S tem so tudi kazali kako razumejo nemčurji mir, katerega po celjskem evangelju „Vahtarci“ oznanujejo. Si pač mislijo, recimo jim mi, da nam oni ne bodo. Zameriti takim učenim glavam ne moreš tega, in še vedi, da je tedaj šel dež in so sirote od zunaj in znotraj bile mokre. Nekateri so se bojda že čez teden žejali in lakali, ker je bilo rečeno, da bodo v nedeljo zastoj pili, da bodo potem „hoch“ vpili. Posebno se je tisti večer skazal neki bivši zidar in zdaj kos enega kramarja brez svojega imena, bojda zato, ker bi se kar ženske za njega steple,¹⁾ če bi ga videle in za njega in njegovo ime popolnoma zvedele. Zato ga tudi jaz nočem izdati. Pa saj tudi vreden ni. Da brez Zottl nov ni bilo, saj se že tako razume, da gospod Francelj kaj takega ne izpustijo. Vsaj so že na vse zgodaj tiste godce iz Malih dol, ki so jim tako lepo potem „das deutsche Lied“ škripali, ovenčali s hrastovim perjem in na okno nasproti svojemu sosedu pa so za „buke“ pušeljč djali gospod Francelj veliko — hrastovo metlo. S tem je Zottl najbrž vsem pokazal, koliko smeti ima pred svojim pragom — pa ne utegne Francelj vsega pometati, ker vidi več pri drugih pezdir v očesu bruna v svojem očesu pa ne zapazi. Le tako naprej Francelj in gotovo pride Zottl še kedaj na ministersko stolico.

Vse to se ve, lahko pametnega človeka le razveseli, samo preneumno je, in zato so pomilovanja vredni in jim želimo, da bi se kmalu iz boba izdrli.

Razveselil pa nas je vse ob Hudinji noter do Celja po Savinjski dolini predvečer sv. Cirila in Metodja. Tako ga še Vojnik nikoli ni slavil. Zvečerilo se je loma, ko se oglasi zvonov glas in nam po dolini nekaj posebnega oznanuje. Na to zahrumi in zagrmi nekoliko možnarjev poleg trga na prijetnem hribčku Matere božje in pa ne daleč od kapele sv. Tomaža. In kakor bi trenil pokazali so se velikanski kresi. Rakete, umetalni ogenj in pokanje možnarjev razveseljevalo je prebivalce ob Hudinji — toda na žalost ne vseh. Kar poštenega kristjana in Slovenca veseli, Judeža, nemčurja boli. In tako je tudi neke nemčurje bojda to silo

bolelo. Toda naj bodo potolaženi, njim se ni to napravilo, ker se nihče zanje ne zmeni, kakor za čuka ne, če kje „kljuka“, sv. Cirilu in Metodu pa se bo še večkrat. In če nas vseh kolera ne pobere, ali pa ne pride na nemčursko zel kaka strupena rosa, se bo pa zopet napravilo. Res, nehote so mi prišle oni dan, ko sem slišal tako pokanje v Vojniku, na misel besede narodne pesmi „Cesarske bombe pokajo, turške gospe jokajo“, kar bi po naše rekli: „Slovenske bombe pokajo, nemčurji se pa jokajo“. Temu vsemu pa imamo zahvaliti gg. R. Kvasu in Lud. Uratariču, da sta tako izvrstno skrbela za vse, kakor tudi Žgajnarju, cerkvenemu kjučarju za strel in krese in pa škofjevaškemu županu M. Bikovšku in Šenttomažanom, katerih kres se je gotovo najdalje okoli videl. Večer je bil krasen, kateremu je tudi drugi dan krasen dan sledil. Neki nemčurji se pa zdaj v Vojniku, kadar kakega Slovenca zagledajo tako kiselo držijo, pri moj inaruha Jaka! veš, kakor bi po celem trgu ves jesih izpili! V nedeljo, kakor „Vahtarca“ naznanja so odpirali kopelico pri mlademu Wretschjerju „pri pridnem Franceljnu“, kakor ga imenuje „Vahtarca“ — v vrtu. To je pač čudno! V trgu, v vrtu odpirati kopelico! — najbrž so si hoteli samo malo izkopati in splakniti — želodce s pivom. Kolikor je dozdej znanega je bil začetek vsega tisto nedeljo v vrtu popoldan „ravs“ — zvečer pa „tuš“ brez kopelice — kar še pa več, ne vemo, ker so se potem kar v hiši pri Franceljnu — kopali! Kadar bom vtegnil pa zopet pridem v Vojnik pogledat in vsem bom naznanil, ki „Domovino“ čitajo, kake čudne reči se po svetu godijo, ker imajo neki ljudje mesto slovenskih možgan nemčurski pezdir v glavi.

Vse drugače so pa Škofjevaščani. Odkar so se otrsli nemčurskih županov, je vse drugače. In kaj je pomagalo nemčurjem, da so za celjske „Nemce“ delali? No o tem drugikrat. Omeniti mi je veselice pri Lončarju 24. pr. m., kjer se je zopet pokazalo, da gre „Slovan na dan“. Pred nekoliko, recimo tremi leti, pihal je še tu neprijeten nemčurski veter preteč posmoditi vso mlado slovensko cvetje. Toda vreme se je spreobrnilo in tudi na naš prag je solnce posijalo in rečemo lahko ponosno, da je zdaj škofjevaška občina s premožnimi svojimi posestniki trden steber slovenstva ob Hudinji, skala je, ki meji celjske in vojniške nemčurje in ob katero si bo še marsikateri nemčurček svojo puhlo glavuro razbil, ako bo butal v naše slovenske svetinje. Shod letni se je dobro obnesel, kar bo poročala „Domovina“ drugokrat.

¹⁾ Kaj je tako lep? ali bogat? bi rad stavec zvedel! Ali še ni oženjen? Könnte man eine gute Partie machen?

Celjske novice.

(**Podružnica sv. Cirila in Metoda**) imela je 27. t. m. v čitalničnih prostorih dobro obiskan občni zbor. Pri tem so se izvolili v odbor gg.: dr. Ivan Dečko, odvetnik, predsednikom, Franc Irgl, vikar, njegovim namestnikom, Franc Lončar, tajnik posojilnice v Celju, tajnikom, Ivan Vavken, tajnik „Južnoštajerske hranilnice“, njegovim namestnikom, dr. Franc Rosina, odv. kandidat, blagajnikom, dr. Drag. Treo, odv. kandidat, njegovim namestnikom. Za zastopnika podružnice pri veliki skupščini v Postojni izvoljena sta bila gg. dr. Dečko in Franc Lončar. — Občnega zbora udeležili so se tudi zastopniki akademične podružnice v Gradcu. — Iz poročila predsednikovega — blagajnik je bil zadržan — posnamemo, da je podružnica od časa svojega početka do danes nabrala in osredni družbi v Ljubljano odposlala lepo svoto 1958 gld. 12 kr.

(**Konec šole.**) V soboto 30. julija sklenili sta svoj letošnji tečaj okoliška deška ljudska šola in pa deklinška šola pri učiteljskih sestrah z otroškim vrtom. Posebno ginljiv je bil sklep pri učiteljskih sestrah. Ponek v tej šoli ni moči prehvaliti. Otroci odgovarjajo na vprašanja, da se je čuditi. — Pri sklepu peli so najpoprej mali otročiči iz otroškega vrteca in igrali šolo, kar je na navzoče tako uplivalo, da so se marsikomu svetile solze v očeh. Na to pa so učenke iz vsih razredov igrale igro „Pojdimo v Rim na grob sv. Alojzija“ prav spretno. Slednjič spregovoril je preč. g. opat F. Ogradi nekaj besedij ljubim otrokom na pot, kako se imajo obnašati in delati, da bodo imeli nad njimi veselje stariši, dobrotniki, dežela in država. — Prebrala so se tudi imena učenk odličnjakinj, ki so zapisane v zlato knjigo in bile obdarovane s podobnicami in knjižico „Priče božjega bitja“. Na to so pa zapele vse učenke cesarsko pesen in „Tiha luna“ ter se razšle.

(**Novo mašo**) pel bode pri čast. oo. kapucinih v Celji dne 14. t. m. preč. g. o. Herman Langeršek, rojen v Št. Petru v v Žalski dolini.

(**Sokolski večer**) priredi tukajšnje telovadno društvo „Sokol“ s sodelovanjem pevcev celjske čitalnice v terek dne 9. avgusta v gostilni pri S. Kukec-u (Felsenkeller) s prav zanimivim vsporedom. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 30 kr. za osebo, družina 60 kr.

(**Skupščina okrajnega zastopa celjskega.**) Dne 20. junija t. l. sklicana skupščina okrajnega zastopa celjskega ni bila sklepčna, ker je bilo nekaj gg. zastopnikov zadržanih deloma vsled sejma pri Novicerkvi,

deloma vsled sv. birme na Laškem in ker se nemški zastopniki, kakor znano, vedno kujajo odkar niso več na krmilu. Sklicala se je torej druga skupščina na dan 9. julija t. l. ob 10. uri v dvorani za porotne obravnave pri c. kr. okrožnem sodišču v Celji. K tej skupščini prišli so skoraj vsi slovenski zastopniki in tudi trije „Nemci“. Na dnevnem redu bil je med drugim računski sklep za l. 1891, o katerem je v imenu pregledovalcev obširno poročal okrajni zastopnik g. dr. L. Filipič. Iz tega poročila povzamemo, da je imela okrajna blagajna v pretečenem letu 50.489 gld. dohodkov in 39.937 gld. 1 kr. stroškov tedaj 10.551 gld. 99 kr. presežka. Dovoljeno naj bode povedati natančneje o tem zanimivem računu, kar bode častite čitatelje „Domovine“ gotovo zanimalo. — Dohodki razdelijo se sledeče: prebitek od l. 1890. 10.656 gld. 59 kr.; subvencije od deželnega odbora 1750 gld.; vrnjene predplače 772 gld. 53 kr., obresti od naloženih denarjev 480 gld. 95 kr., okrajne doklade 22% 36.324 gld. 93 kr. in različni prejemki 504 gld. — Stroški pa: Upravni stroški, t. j. plača tajniku in slugi, najemnina za pisarno, pisarniške potrebščine, potnine i. t. d. 1224 gld. 81 kr., za štaj. dež. šolski zalog 10.647 gld. 14 kr., za ceste I. razreda in sicer za posip 3771 gld., za objekte 1794 gld., za cestnike 1050, za druge stroške 250 gld. Za ceste drugega razreda pa 16.496 gld. Za ceste toraj skupaj: 23.366 gld. Bolniških stroškov 470 gld. 24 kr. Stipendije: a) učiteljskim pripravnikom 80 gld., b) na vinorejski šoli 60 gld., c) na podkovski šoli 50 gld. Subvencije: a) za obrtniške šole 100 gld. b) okr. živnozdravniku 100 gld., c) za govedorejo 1422 gld. 72 kr., d) za konjerejo 50 gld. e) za občinske ceste 350 gld., f) za sadjerejo 104 gld., g) različne subvencije za dijaško kuhinjo, kat. podpornemu društvu, gimnazijskemu društvu itd. 480 gld. Odgonski stroški, 403 gld. 21 kr. za oskrbvalna sprejetišča 949 gld. 48½ kr. in različnih izdatkov 84 gld. — Gospod poročevalec je povdarjal, da je to jako ugoden uspeh, uspeh kakoršnega okrajni zastop razun leta 1890. preje nikoli ni dosegel. da je toraj okrajni odbor jako varčno in dobro gospodaril ter predlaga, da se izreče odboru za to dobro gospodarstvo javna zahvala okrajnega zastopa. G. načelnik dr. Serneč se v imenu odbora zahvali za to priznanje ter omeni, da ne gre cela zasluga za to, če se je tako varčno ravnalo z okrajnim premoženjem okrajnemu odboru samemu, temveč tudi gg. komisarjem, kateri so pri

različnih popravih cest in objektov, katera so se vršila v lastni režiji, delo tako nesebično in vestno nadzorovali in izreče vsem dotičnim gospodom najtoplejše zahvalo. — Na dnevnem redu te skupščine bilo je nadalje odobrenje kupnih pogodb občin Vel. Pirešica, okolica Celje, razdelitev Dobrteške gmajne itd. Društvu „Diana“ prodal se je prostor za kopališče za znesek 47 gl. O nakupu bikov poročal je načelnik gosp. dr. Serbec; iz tega poročila posnemamo, da je okraj. tudi letos, kakor lansko leto kupil osem bikov plemena iz murskega polja in jih oddal zanesljivim posestnikom v okraju za polovico lastnih stroškov v plemenjenje pod tem pogojem, da jih obdržijo vsaj dve leti. Povdarjal je, da smatra okrajni odbor povzdigo živinoreje v okraju kot eno svojih največjih nalog in misli to nalogo rešiti z pridobitvijo čistokrvnih bikov; želeli je le, da bi kmetje ne prodajali telet mesarjem, temveč jih pridržali, da boljše pleme odraste. Ker štaj. kmetijska družba še ni ničesar dovolila okraju za nakup bikov, akoravno je posilil okrajni odbor za to, morali so se ti biki kupiti zgolj iz okr. premoženja. Na predlog g. pl. Berks-a in preč. kanonika g. dra. Gregorca pooblašča se okrajni odbor, da energično zahteva od kmetijske družbe v Gradci podpore, katera gre po postavi tudi temu okraju. Pri tej skupščini izreklo se je tudi začudenje, da okrajni odbor ni dobil nobenega odgovora od vis. dež. odbora na prošnjo za napravo slov. napisov na postajah nove železnice Celje-Velenje in se obžalovalo, da ni okrajni zastop ob svojem času, ko je dovolil subvencijo 20.000 gl. iz okrajne blagajne, stavil to kot pogoj. Da okrajni zastop tega res ni storil, sledi iz tega, ker je mislil, da je to samo ob sebi razumljivo in se zanašal, da bode deželni odbor že toliko pravičen, da bode storil to sam od sebe; a kakor se kaže, se je okrajni zastop takrat jako zmotil. Na predlog preč. g. kanonika dra. Gregorca pooblaštil se je okrajni odbor v tej skupščini, da stori v tej zadevi vse postavne korake, in gre če treba tudi do najvišjega sodišča, dokler ne dosežemo naših pravic. —

(Vozeč se iz Celja skozi Vojnik) opazil sem pri deželni hiralnici v Vojniku pri vходу neko „tablo“ samo z nemškim napisom. Jeli to dal deželni odbor napraviti, ali je to samo delo znanega že oskrbnika Kicka? Naši deželni poslanci bodo gotovo to zvedeli, kadar bo deželni zbor. V Celju je pri vходу bolnišnice nemški napis in slovenski, torej Vojnik pa naj bo čisto — „dajč“. Tako bi menda rad tamošnji oskrbnik, ki se pre z nemškutarji brati. No, naj se, naj si tudi vsak vojniški Nemeec in

pa nemškutar „nemško tablico“ obesi, na nos in na hrbet — vender Slovenci ne moremo tega trpeti, da bi se po hiralnici le grmanizacija širila. O priliki še lahko marsikaj povemo. Hiralnica je zidana za Spodnji slovenski Štajer — torej zahtevamo tudi povesod, tudi v hiralnici slovenske napise in slovensko uradovanje. Če pa kedo slovenskega ne zna, naj ga pa deželni odbor dá na nemške hiralnice v Gornji Štajer!

(Vse one slovenske rojake,) ki obiščejo mejnarodno godbeno razstavo na Dunaji, opozarjamo na rojaka g. Janeza Boida iz Hotič pri Litiji. Mož ima razstavljen instrument, kateremu izvaja glasove ceter, harfe, kvitare in zvončkov. Instrument ta je mali razdeljivi glasovir, ki le z nekim premikanjem strun preminja glasove. — Mož ta je čisto priprost, navaden delavec, ki pa je izredno nadarjen. Izumil je vse sam, kakor tudi izdelal celi instrument. Ker je reven ne more uspevati in ako se ne najde kak mecen, ki mu pomore do sreče, zakopan bode zopet jeden velikih slovenskih talentov.

(Slovenskim županom.) Župani, ki hočejo v slov. jeziku uradovati, imajo velike križe in težave; privočne zbirke zakonov občinskih in sicer v slov. jeziku ni; brez take zbirke zakonov pa župani ne morejo izhajati. V nemškem jeziku so take zbirke, pa te slovenskemu uradovanju niso na korist. Poleg tega so pa že zastarele, kajti novejši izišli zakoni niso v njih zadržani. — Da se torej slovenskim županom posel olajša in se njim omogoči slovensko uradovati, lotil se je deželni poslanec in odvetnik v Celju g. dr. Dečko dela, da priredi zbirko teh zakonov v slovenskem jeziku t. j. občinski red in občinski volitveni red, z domovinskim zakonom, z zakoni v cestnih zadevah itd. Dvomljive stvari bodo pojasnjene z razsodbami upravnega in državnega sodišča. Knjižico, ki bo obsegala 8—12 tiskanih pol, izdal in založil bo g. D. Hribar v Celju. Dozdaj je natisnenih vže 6 pol, tako da izide knjižica koncem avgusta, ali vsaj začetkom septembra tega leta.

(Okrajna bolnišna blagajna v Celju.) Predsednik Gustav Stieger odgovodal se je zopet predsedništvu pri blagajni. Storil je to že jedenkrat, kakor je poročala „Deutsche Wacht“, a potem zopet, meni nič tebi nič, predsedoval. — Kadar prihajajo lastovke k nam, upamo, da bode kmalu spomlad, ko se pa gospod Stieger odpove predsedništvu vemo, da volitve niso več daleč.

(„Nemška vahtarca“) toži v jedni svojih zadnjih števil, da njej prihaja preveč neresničnih dopisov in poročil. Da to enkrat sama spoznava in pred svetom opominja svoje sotrudnike, naj le resnico

pišejo, nas prav veseli; sedaj bodo vendar njeni čitatelji vedeli v koliko se imajo zanašati na resničoljubje „vahtaričnih“ so-trudnikov. Večji in pošteni nemški časniki so tudi že davno zgubili to zaupanje in so se, ker je morala in mora „vahtarica“ na toliko svojih dopisov sprejemati od zadetih oseb popravke, kakor sama priznava tudi že odvadili ponatiskati tega lističa poročila.

(Desinficiranje ali kaj?) Neprijeten, da ostuden utis napravi na vsacega, ki gre čez kapucinski most, bodisi v park ali kam drugam, ona skupina govejih kož, ki so pod mostom privezane, da se namakajo v Savinji. Po drugih mestih in trgih take stvari pripravljajo na skrivnih prostorih, v Celji pa, kjer biva toliko tujcev, se mora to zgoditi na mestu, koder hodi največ ljudi. — Mi ne vemo, je li ta prijaznost namenjena slovenskemu kopališču „Diana“ ali pa je morda kak pripomoček proti bližajoči se koleri.

(Izpred kaz. sodišča.) Znani celjski nemškutarški kričač Viljem Oechs bil je dne 26. julija t. l. pri c. kr. okrajnem sodišču obsojen na 48 ur zapora, ker je g. M. Ž. iz Celja, rodom Slovana psoval z: „Böhmischer Esel“ itd., ko je ta poslal po legitimacijski listek bolezn. Opomnimo še, da je bil isti Oechs meseca novembra l. leta obsojen na 3-dnevni zapor eventualno 15 gld. globe, ker je povodom cesarjevega prihoda v Celje, grdo psoval nekega slov. dijaka. In ta mož je še vedno blagajnik pri kr. bolniški blagajni v Celju. V drugem mestu bi bilo dovolj le tako nesramno psovaje, da bi takega uradnika takoj odstavili iz službe, tukaj pa i kazni in vse nič ne de, le zato, ker ga porabijo naši „prijatelji“ v gotovem času.

(Celjani) večkrat tožijo, kako jih od vseh strani pritiskajo razne nadloge. V prvi vrsti jim skrbi delamo in spanje krademo mi „bindišarji“, drugokrat zopet jim strah vzbujajo valovi Savinje, ako ta nekoliko narase in mestnemu parku ali takozvanemu „otoku“, kjer bode čez par sto let baje stalo Novo-Celje, preti s povodnjo. In sedaj jih razburjajo in vznemirijo celjske — podgane (kdo se smeje?) katere so mestu, kakor „vahtarca“ pravi, prava šiba božja. Pravi čudaki so pač naši Celjani, ti moderni Abderiti; sedaj imajo celo v službi „Rattenfängerja“, ki jim bode za 600 gl. vse podgane polovil in pobil. Te dni bode ta mož mestnim očetom v občinski hiši razlagal način, kako jih hoče rešiti te nadloge. Mi bomo pazljivo zasledovali ta lov na podgane in svoječasno poročali; kajti zanimivo bode vsekako opazovati mestne očete, s kakim svetim navdušenjem bodo hiteli z „Rattenfängerjem“ v boj proti podganam v mestnih kanalih.

(Celje) ima enega pragermanskega trgovca več, kateremu slovenski jezik tako mrzi, da celó njegov hlapec ne sme imeti slovenske družinske knjižice. Ime temu pragermanu je Emil Costa, kajne čisto nemško ime? — Kako je to gospod Costa, da Vam slovenščina tako mrzi, zakaj pa vidite slovenske kmete in kmetice iz okolice tako radi v svoji „štacuni“, Vam li ne mrzijo tudi groši, ki jih dobite od slovenskega kmeta? Zakaj se ne pritožite tu na sl. c. kr. okr. glavarstvo, kakor zastran družinske knjižice? Kmetje, okoličani zapomnite si dobro tega pragermana. Vsaj imamo poštene naše trgovce v Celji katerim ne stopi kri v glavo, če jim prinese hlapec slovensko napisano družinsko knjižico. —

(Nemški notar v Celju.) V Celju imamo dva izborna c. kr. notarja, ki imata le to napako, da ne marširata za generalom Nerkermanom. Zato pa so sestavili naši nemškutarčki prošnjo na pravosodno ministerstvo naj imenuje za Celje tretjega nemškega (in ne c. kr.) notarja. Kaj si je misliti pod tem nemškim notarjem, to sam Bog ve. Najbrže ga bomo poslali v uredništvo nemške „vahterce“, da ga bode poprej izprašal slavni Oechs, največji prijatelj naših slovenskih delavcev. Toda, če bodejo Celjani hoteli preživeti tega nemškega notarja, se bodejo morali bolj pridno ženiti. Lansko leto sta se namreč oženila cela dva celjska Nemca. Ne vemo, če bo s tem zasluškom živel, kajti slovenski posestniki temu nemškemu notarju še za tobak zaslužiti ne bodejo dali.

Spodnje-štajerske novice.

(Premembe pri č. duhovščini). Č. g. novomašnik J. Kardinar je postal kaplan na Dobrni, g. Dr. A. Medved pa v Trbovljah, č. g. Fr. Ferencak, župnik v Vojniku, je dobil župnijo v Brežicah, župnijo v Šmarjeti, pri Rim. toplicah g. J. Košar, župnik v G. Polskavi; za provizorja v Razbor pride č. g. M. Stolec, kaplan iz Št. Ruperta pri Laškem. Č. g. Andr. Keček, kaplan v Trbovljah, gre v enaki službi v Leskovec pri Ptui.

(Zlato mašo) je praznoval 4. t. m. znani domoljubni župnik preč. g. Fröhlich pri sv. Križu pri Slatini.

(Častnim občanom) izvolila je občina Št. Andraž pri Velenji, svojega župnika preč. gospoda Jakob Krušiča. Krasna diploma izročila se mu je na dan 25letnice svečeništva. Čestitamo!

(Slovensko pevsko društvo) priredi 14. in 15. avgusta veliki koncert v Šoštanj. V nedeljo 14. avgusta vozil bode posebni vlak iz Ljubljane do Šoštanj. Lansko leto

društvo ni priredilo običajnega koncerta, radi drugih slavnostij, zato pa je upati, da bode sl. občinstvo letos v toliko večem številu počastilo to krasno veselico, ki ima za narodni napredek velik pomen. — Priprave za slavnost vrše se že celi mesec in gotovo ne bode nikomur žal, ki bode prihitev v prelepo Savinjsko in Šaleško dolino. Vožni red in cene objavile se bodo po posebnih plakatih.

(Iz Ptujca). Odbor „Slov. pev. društva v Ptujci“ uljudno prosi vse tiste p. n. poverjenike, kateri še doneskov niso pobrali in vposlali, naj to store* v teku tega tedna, da bode moč račun o pravem času skleniti.

Odbor.

(Odlični domoljubi umrli). Šmarje pri Jelšah so v enem tednu zgubile dva velika slovenska domoljuba, dekana Ivanca in veleposestnika Fr. Skazo. Dekan Ivanec je bil v Rajhenburgu l. 1820 rojen, služil po več krajih in bil dolgo časa dekan v Šmarji, kjer je bil jako priljubljen. Naroden skozi in skozi koristil je vsestransko domovini. Zapustil je precej veliko premoženja. Fr. Skaza je bil duša narodnemu gibanju v tem okraju. Kot imovit narodnjak pomagal je, da se je bila „Národna tiskarna“ v Mariboru ustanovila in potem deloma v Ljubljano prestavila. Bil je udeležen nekaj časa tudi kot lastnik pri „Slov. Narodu“. — V Framu je umrl jako cenjeni rodoljub Iv. Divjak. — V Rajhenburgu je na nagloma preminol vsled mrtvouda šolski ravnatelj Fr. Jamšek, bivši okr. šolski nadzornik. Rojen je bil v Žalcu l. 1840, bil učitelj v Konjicah, na Slatini, pri sv. Roku, v Mozirji, v Celji in v Loki pri Zidanem mostu in blizu 23 let v Rajhenburgu. Če tudi ni mnogo šole, pohajal, bil je ipak izvrsten učitelj, izobražen in domoljuben mož. Šole, mladino, učitelje, Slovence je tako ljubil kakor malokdo, vse stanove je pa spoštoval, ker je bil plemenita duša. Zato pa je bil 6 let šolski nadzornik. Da ni bil še za daljšo dobo imenovan, krivo je morebiti bilo njegovo slovensko domoljubje. V odškodovanje in za njegovo neumorno vspešno delovanje v šoli in na slovstvenem šolskem polju dobil je častni naslov šolskega ravnatelja. Bil je jako marljiv in izboren šolski pisatelj. Sodeloval je pri slov. šolskih listih, pri šolskih berilih in spisal tudi samostalna dela; n. pr. „Šolske drobtinice“, in delo o napačni domači odgoji. Bil je kaj skrben in vester oče. Zapustil je žalostno udovo in dva nedorasla sina. Pogreb je bil kaj lep. Prostora nam primanjkuje, da bi mogli po zasluženji vrlega moža dostojno opisati, morebiti prihodnjč ali pri prvi priliki.

(Posojilnica pri sv. Lenartu v Slov.

gor.), ki nam je tudi lanski račun poslati blagovolila, je lani kaj lepo napredovala. Imela je 161.798 gl. denarnega prometa, štela 527 zadružnikov s 1997 gl. deležev, imela 1393 gl. čistega dobička ter že 2194 gl. zadružnega zaklada.

(Posojilnici) v Gornjem Gradu in Pišecah nameravate storiti potrebne korake, da dobite dovoljenje, rabiti pri zadolžnicah nizki menični kolek.

(500 gl.) je darovala družbi sv. Cirila in Metoda gospa Bratanič v Št. Ilu pri Velenji.

(Vabilo). Podružnica sv. Cirila in Metoda „za Šaleško dolino“ v Šoštanji imela bod* svoj občni zbor dne 7. avgusta ob 4. uri popoldne v čitalničnih prostorih. Vspored: 1.) Poročilo odbora. 2.) Volitev novega odbora. 3.) Vplačevanje letnine. 4.) Razdelitev družbenih knjižic. 5.) Vpisovanje novih udov. 6.) Prosta zabava. K obilni udeležbi vabi uljudno

Načelníštvo.

(Pravila bralnega društva) na Ponkvi potrdilo je c. kr. namestništvo v Gradci. Društvo pričelo bode takoj svoje delovanje. — Ziveli!

(Šolsko poslopje) bodo zidali v Tapanji za 10.000 gl.; dražba je 16. t. m.

(Štajerski deželni odbor) je dovolil, da se ustanovi za ljutomerski trg posebna šolska občina, in to kljub ugovorom narodne stranke, ki zastopa v resnici — narod, ne le pest revežev, kakor nemškutarji. Če bode pa temu pritril tudi deželni šolski svet, potem — — — potem — — —.

(Dne 29. julija) izvlekli so iz Ivanjskega ribnika truplo Nanike Zorko iz Cogetinec; sirota bila je dolgo časa bolna na umu, pogrešali in iskali so jo že celi teden.

(Na kmetijski šoli v Mariboru) se letos učé sledeči slovenski učitelji, gg.: M. Šalamon (sv. Miklavž), A. Križ (Zavrč), L. Korže (Ribnica), R. Škorjanec (Makole), A. Farčnik (Polzela), A. Šket (Podsreda), J. Mohar (Sv. Lenart v Sl. g.), A. Gnus (G. Rečica) in A. Kosi (Središče).

(V Mariboru) so postavili temelj novi cerkvi v graškem predmestju. — G. dr. J. Bezjak je imenovan stalnim profesorjem na učiteljski.

(Vabilo k veselici), katero priredé mariborski učiteljski abiturijenti v dvorani ptujске čitalnice dne 7. avg. t. l. s sledečim vspešnim: A. Koncert. 1. Pozdrav, možki zbor, J. Hladnik. 2. Beseda. 3. Ouvertura. 4. Vojaci na poti, možki zbor. 5. Beseda. 6. Avstrija moja, mož. zbor, Nedved. 7. Barriotov koncert št. 7 za gosli. 8. Cigani, mož. zbor, Vogl. 9. Idylla Nesvera. 10. Na morju, mož. zbor, Jenko. 11. Intermezzo Czebulka. 12. Quintett, Mendelssohn. 13. Slovo, mož.

zbor, Foerster. Koncert izvrše učiteljski. B. Ples in prosta zabava. Pri plesu svira ptujška godba. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Vstopnina 30 kr. Dijaki so vstopnine prosti. Odbor.

(Strela udarila) je dne 18. julija v vinarji Ploja v Ivanjskem vrhu ter ubila mater viničarce ter edinega otroka, kterega je pestovala, med tem ko sta dva otroka in viničarca ostala celo nepoškodovana. Stanje je pogorelo do tal. Posestnik ni bil zavarovan.

(Nova zmag.) Tugopolnim sroem naznanjajo nemški listi zanje prežalostno vest, da so v Št. Pavlu pri Celji, kjer je bil nekoč trdi nemškutar baron Hakelberg občinski predstojnik, zmagali pri občinskih volitvah narodni kandidatje v vseh treh volilskih razredih.

(Na Štajerskem) imajo navado, da odločno slovenskim učiteljem kaj neradi dajó boljše službe; nasprotno morajo dobri narodnjaki gledati, da se jim služba ne vzame ali da jih v pokoj ne denejo, če delujejo očitno za narod. Znana sta nam dva slučaja, ko so iskali in našli — vzrok, da so narodne učitelje v pokoj djali. Dokaz temu je, da so enega čez nekaj časa zopet nastavili. Zdaj se je pa prigodil slučaj, da so mlademu, narodnemu učitelju, ker je bil začasen, kar službo vzeli, ne da bi mu bili povedali, zakaj? Dotičnemu učitelju ni toliko krivice, a za šolo je škoda, ker izgubi dobro mlado, delavno moč.

(Zabavne knjižice) za slovensko mladino 2. zvezek je ravnokar izšel. Vse hvalevredno berilo je zopet v tem snopiču, ki se dobiva za 15 kr. pri Antonu Kosi-ju, učitelju v Središči.

(Pri brodu rajhenburškem) je na kranjski strani tako slaba dovozna cesta, da se uboga živina s težko naloženim vozom jako trpinči. Naj gosposka (menda e. kr. okrajno glavarstvo v Krškem) opozori dotičnega, čegar dolžnost je to cesto imeti v dobrem stanju, da se mnogo rabljena cesta popravi. Lastnica bi pa Slovincem vstregla, če obesi na brodu cenik prevažanja še v slovenskem jeziku. Vsaj nismo na Nemškem.

(Nemškutarska olika.) V Brežicah se je glasoviti nemškutar G. pretepaval v G. gostilni, da je bilo grdo, pa bil tudi sam ranjen. Omikan Slovenec tega ne stori.

(Vzorec nemškega uradovanja.)

Z. 239

Geherte Gemeinde-Vorstehung
Gemeinde Vorstehung J. . . . stellt Das
Diensthöllichsten Ersuchen wolle Die Dortige
Gemeinde Das Dienstbothenbuch des J. J.
(priimek ni prav pisan) anher ehtunlichst
übersenden zu wollen. Der Obgenannte J. J.
Knecht wurde bedienstet beim Herrn J. J.

(priimek ni pravilen) in J. vom 10ten De-
zemb. l. J. (kdaj je neki že bil december
v tekočem letu? Morebiti so ga drugi ljudje
zaspali) u. bis 20ten Juni d. J. Dass J. J.
ohne Dienstbothenbuch in keine Dienste
Eintreten kann, so ist auch sehr nothwen-
dig Das Buch sobald wie möglich Anher
zu übersenden oder soll den Knechte J. J.
sofort in Dienste Einzuziehen.

Gemeindeamt J. am 10. Juli 1892.

J. J. G. V.

Bog ve, kaj si ta človek o svojem
znanji nemškega jezika vse domišlja.

(Sevnica). Poroča se Vam iz vseh
krajev, kako se je god slavnih aposteljev
častil in praznoval. Tudi mi Vam poročamo,
da je v naši zaspani Sevnici na predvečer
sv. aposteljev gorel veliki kres med pokanjem
možnarjev, na griču Vrtači in se je prav lepo
videl čez celi trg. — Bog daj kmalo bolje.

Druge slovenske novice.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je pri-
stopil neimenovan narodnjak, ki je bil
doslej ustanovnik novomeške, ljubljansko-
šentpeterske in šišenske podružnice, do-
plačal je namreč še toliko, da je postal po-
krovitelj, vpisan pri novomeški podružnici.
— Zadnjič znamovani pokrovitelj g. dr. Fr.
Stor, nabral je o pogrebu g. dr. Škofica,
posebnega dobrotnika naše družbi, 39 gl.
— Za Ciril-Methodijski dar je poslala trojica
Slovencev iz Pulja 11, mariborski bogo-
slovci-tretjeletniki 10 gl. in ondotni
drugoletniki 10 gl. — Učiteljsko dru-
štvo za Postojnski šolski okraj je pristo-
pilo družbi kot ustanovnik z zneskom 10 gl.
— G. Matija Prosekar iz Kotnarevesi
je nabral 10 gl. in g. Urban Golmajer,
dekan v Tomaji, kot Ciril-Methodijski dar
5 gl. in g. Anton Gutnik pa 3 gl. 70 kr.
pri Kamničanu od 10 bratov pevcev društva
„Ljubljane“, g. krčmarja in gospe Lajovic.
— Bog povrni požrtvovalnemu g. pokrovi-
telju! Iskrena hvala trudoljubivim nabiral-
cem, ki naj dobijo sedaj o počitniški dobi
o času izletov in veselic — obilno vnetih
posnemovalcev širom po slovenski domovini.
Vodstvo bo ta počitniški čas samo
dvakrat v stanu poslati tej podobno
zahvalo v slovenski svet; upa pa, da
bo uprav v tej dobi najbogatejša žetev za
družbo sv. Cirila in Metoda, za lepo se raz-
cvitajoče njene zavode v obmejnih krajih
in prosep narodnega šolstva sploh.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

**(Veliki zbor družbe sv. Cirila in Me-
toda v Postojni)** se je dostojno vršil ter
bil za ta narodni naš tag s svojim svetovno-
znanim podzemeljskim čudežem pravi na-

rodni praznik. Obširneje poročilo priobčimo kasneje.

(Solaki dobrotniki.) Nj. cesarska visokost nadvojvoda Viljem daroval je meščanskim učencem v Krškem 40 gl., preblagorodna gospa Hočevarjeva v Krškem je darovala 100 gl. meščanski šoli in kupila ljudski šoli glasovir. — Z obilnimi darovi so bili meščanski učenci na koncu leta pogosteni in fotografovani. Nakupilo se je tudi več fizikalnih aparatov od znane firme „Dr. Houdek & Hertvert“ v Pragi.

(Kranjski deželni predsednik) baron Winkler pojde na jesen v pokoj. Škoda za moža, ki je bil od 1848. leta sem Slovenec z dušo in telom, ki je veliko Slovencem koristil kot poslanec in uradnik. Škoda le, da ni vpeljal v Ljubljani pri deželni vladi slovenskega uradovanja in da je svojo rodbino malo ali nič v slovenskem duhu odgojil. Ali če bi bil on to storil, ne bi bil 13 let na Kranjskem prvi uradnik, morda še imenovan ne bi bil, ako bi se bilo toliko narodne odločnosti in narodnega poguma v njem čutilo. Nemce braniti je imel več poguma.

(Solska poročila) učilnic po Slovenskem imajo letos marsikaj zanimivega, pa tudi graje vrednega. Mariborske gimnazije letopis ima slovenski spis o „Preširnovem jeziku“, nižje gimnazije v Ljubljani pa slovenski spis o metodi nemškega jezika na slovenskih šolah; sicer so pa uradni deli in spisi teh in vseh drugih nemških in slovensko-nemških srednjih šol žalibog le — nemški, čeravno so izdelani večinoma za slovenske stariše in dijake. O § 19, pozabili so na te tu slovenski pedagogi, ko je treba čuvati čast in korist slovensko! Od ljudskih šol po Kranjskem (na Štajerskem ne izdajejo šole mnogo letopisov — tudi še niso šole končane) ima enajsto letno poročilo meščanske šole v Krškem spis o ondodnem ameriškem vinogradu z načrtom in pregled meteoroloških opazovanj v Krškem. — Uzorno so sestavljeni letopisi ljubljanskih mestnih šol, osobito 1. in 2. deške šole ter — krške ljudske šole. Letos je priobčilo in sicer prvič tudi mariborsko učiteljske poročilo svoje — v nemškem jeziku. Zakaj pa ljubljansko ničesar ne izda? Sicer imamo nemških poročil že dovolj.

(Pedagogičsko društvo) v Krškem izrazilo se je zoper to, da bi se slovenskim učiteljem za uradne skupščine dajale kakošne naloge, zlasti nemške ne; nasprotno je pa sklenilo, pozvati slovensko učiteljstvo, da pridno deluje na literarnem polju.

(V Krškem) je konec julija vojakov kar mrgolelo. Nastanjeni so bili tu in v okolici. Bilo je navzočnih pri strelnih vajah

5 generalov in Nj. cesarska visokost nadvojvoda Viljem (sin slavnega zmagalca pri Aspernu, nadvojvode Karla). Krško mesto ga je slovesno sprejelo, poklonili so se mu načelniki uradov in drugi predstojniki, mesto je bilo vse v zastavah in zvečer razsvetljeno. Godba je igrala po mestu in med obedom pred stanovanjem Nj. visokosti, kateremu so smeli tudi meščanski učenci zapeti 2 slovenski pesmi. Na strelišči je bilo streljanje oficirjev v tarčo z revolverji, vojaška godba, umetelni ogenj in vse polno občinstva.

(Pevsko društvo „Lira“ v Kamniku) izvolilo je velezaslužnega profesorja, gospoda Jože Lendovška svojim častnim članom. — Bog ga živi!

(V Cerkljah na krškem polju) se razširi odotna enorazredna šola na 2 razreda.

(Mladike mladih ameriškanih trt) nekateri odrezavajo, drugi jih privezujejo h količem. V „Weinlaube“ dokazuje strokovnjak, da je slednje za prihodnjo rast trt boljše.

(Vremenske opazovalnice) na Slovenskem so, kakor kaže najnovejši letnik (za l. 1890) c. kr. osrednjega zavoda za vremenslovje na Dunaji, v: Radgoni, Rogatcu, Bleibergu, Beljaku, Porečah, Celovcu, Velikovcu, v Lešah, na Obiru, v Ljubljani, Hotiču, na Grmu (pri Novem mestu), Gorici, Trstu, na Dobrni, v Rablju, v Lipi pri Vrbi, v Kaplji na Dravi, v Železni Kaplji, v Spodnjem Dravbergu, v Kranji, Idriji, Črnomlju, v Šneperku (s še 3 postajami v okolici), v Trziču (Monfalkone), Mariboru in v Krškem.

(Utonil je v Savi) topničarski desetnik Čokelj, ko se je kopal o priliki strelnih vaj v Krškem. Pokojnik je bil sin nadučitelja v Kostivnici.

(Slovenski in hrvatski dijaki) ki so 8. gimnazijalni razred dovršili ali učiteljske, imeli so lepó besedo v Ljubljani, mariborski nastopni učitelji pa v Ptuj. Slava domoljubni mladini!

(Dosledno.) Nižja slovenska gimnazija v Ljubljani ni izdala lani nikakoršnega poročila, letos pa je na svetlo dala svoj prvi — nemški letopis, čeravno ima samo slovenske dijake. Dosledno delajo tudi tisti uradniki, kateri s kmetom slovensko občujejo, (ker nemško ne morejo), zapisnik pa naredé v nemškem jeziku. Tako jadrano Slovani vedno bolj in bolj proti od Nemcev naznačenemu cilju — vpeljati za celo Avstrijo nemški uradni jezik. Šole naše kažejo torej tudi dosledno, da ne učé za šolo, ampak za — življenje, za nemško življenje.

(Nova posojilnica na Koroškem.) Čeravno posojilnica na Suhu deluje le samo 5 tednov, vendar je imela že 11.964 gl. prometa. Zanimanje in zaupanje v ta novi

denarni zavod raste od dne do dne. Ako bo posojilnica tako vrlo napredovala kakor dosedaj, kar je skoraj gotovo oziroma na njen jako ugoden položaj in zavoljo precej še premožne okolice, kjer stanujejo hvala Bogu v ogromni večini možje korenjaki slovenske krvi — bo gotovo naša posojilnica, če bo Bog naše delo blagoslovljal, ena izmed največjih posojilnic v staroslavnem Korotanu. Kakor druge posojilnice v okolici, obrestuje tudi naša posojilnica vloge s $4\frac{1}{2}\%$ in posojila $5\frac{1}{3}\%$.

(V **Orni na Koroškem**) zborovala je podružnica sv. Cirila in Metoda v nedeljo dne 17. julija. Ta podružnica je velikega pomena sebosbno za to, ker ondi bogate kmete speljujejo gotovi ljudje v nasprotni tabor, tamkaj pa z mnogimi sredstvi skrčujejo njih premoženje toliko časa, da jih odženo z rodne zemlje. — Glavno družbo pri tem zborovanju zastopal je Dragotin Hribar iz Celja. Navzočen bil je tudi preč. gospod župnik Franc Centrih, kar je posebno dobro uplivalo na navzoče zborovalce.

(V **Tretu**) bi radi tudi v cerkvi italijansko politiko uganjali. Neki laški bogatin bi napravil ustanove za večne maše, ako bi se mu sprejel pogoj, da do teh ustanov imajo le italijanski duhovniki pravico.

Druge avstrijske novice.

(**Baron Pražak**), češki zaupni minister djan bode v pokoj, kakor poročajo listi. Slovanom pričenjajo se slabi časi. — Ravno tako trdijo, da ide baron Winkler, deželni

predsednik kranjski v pokoj. Naslednik mu bode baje grof Chorinsky.

(**Državni zbor**) je po velikem trudu sprejel postavo o novem denarji in volil še odposlanca v delegacije ter se potem 21. julija razšel. Tudi gosposka zbornica je odobrila postavo o novem denarji. Finančni minister je radi nove postave odlikovan z velikim redom od presvetlega cesarja.

(**Češki učitelji**) obiščejo mnogobrojno Zagreb, kjer se bode otvorila stalna učilska izložba. Slovenski učitelji v Ljubljani in drugod je bodo dostojno pozdravili.

(**Slovaki**), katere Madjari tako preganjajo, kakor Rumune, hočejo se za pomoč obrniti do samega cesarja, kakor so bili ogerski Rumuni storili. Njih rojaki v rumunskem kraljestvu se topla zanimajo in potegujejo za svoje nesrečne rojake na Ogerskem.

Ogled po širokem svetu.

(V **Bolgariji**) vladajo čudne razmere. Katera stranka pride na krmilo, mori privrzenca nasprotne stranke. Pretekle dni pustil je umoriti minister Stambulov 4 odlične Bolgare, več pa jih dal zapreti.

(**Kolera**) se zeló širi na Ruskem.

(**Na Angleškem**) se veseli zmagestranka, ki se bode potegovala za zatirane Irce in druge enako trpeče narode.

(**Amerikanški Slovenci**) so vrli domoljubi. V mestu Tower v Minesoti, kjer izhaja njih glasilo, ima družba sv. Cirila in Metoda svojo hišo.

Dopisi.

Iz Šoštanja. Gotovo si dragi bralec, že večkrat slišal ali čital o naši prekrasni Šaleški dolini, o našem prijaznem, popolnoma slovenskem trgu, kot središči Slovencev Šaleške doline in sedežu samih vrlih in zavednih narodnjakov, — čital si gotovo o jako priljubljenih eno uro od Šoštanja oddaljenih toplicah v Topolšči, o visoki gori Uršuli z njenim krasnim in daljnim razgledom, s ktere se pri jasnem čistem nebu vidi celo nemški Gradec, o ponosnem Smrekovcu in lepi romarski cerkvi pri sv. Križu, o cerkvi sv. Antona stoječi na prijaznem zelenem hribu in o čudotvorni tik cerkve stoječi lipi, ob katero mora vsak, ki se hoče oženiti trikrat z glavo trčiti in nevesta mu je gotova — čital si gotovo tudi o imenitnih paških vinih, o dobrih hladnih gorskih vodah in še morebiti o marsikteri drugi naravni lepoti naše lepe okolice.

In ako te dragi bralec pripelja enkrat pot v našo dolino in si boš ogledal celo okolico, gotovo bodeš rad pritrtil vsemu, kar se ti je prej govorilo in povedalo in le samo eno, bojim se, ne bodeš potrdil in to je: da je Šoštanj popolnoma slovensk trg in sedež samih vrlih in zavednih narodnjakov, kajti mnogi nemški napisi nasproti samo enemu slovenskemu, mnogi nemški govori v naših društvih, na cestah, v krčmah, trgovinah in celo v čitalnici, so pač jako dvomljiv dokaz za to, da prebivajo tukaj sami vrli in zavedni narodnjaki.

Slovenci, ki si ne upajo napraviti slovenskega napisa, ker se bojijo par tukajšnjih nemškutarjev, — Slovenci, ki govorijo v društvih večinoma nemški le iz navade, ki se bratijo in družijo z ljudmi, ki so očitni sovražniki Slovencev, — Slovenci, ki se sramujejo v nemškutarskem društvu slovenski

govoriti, ki se skrivljejo pri volitvah, ker se bojijo zamere pri nemškutarski trojici, — so pač le Slovenci po imenu, v resnici pa so veterinjaki, hinavci, kukavice, ki nimajo nikakega narodnega prepričanja in so le tako dolgo Slovenci, dokler vidijo, da so Slovenci v večini in dokler jim gre za lastno korist, kakor hitro pa pride druga sapa, trobijo tudi oni v nemškutarski rog. K sreči pa imamo v našem trgu le malo takih Slovencev in s ponosom smemo reči, da imamo med trgovci, krčmarji in rokodelci mnogo vrlih in zavednih korenjakov, ki so pri vsaki priliki pokazali, da so Slovenci ne samo po imenu, ampak tudi v dejanjih; in ako bodo tudi nam Slovincem v Šoštanji srečnejši dnevi prisijali, s ponosom in spoštovanjem bomo kazali na one može, ki so se odločno in krepko potezali za narodne pravice, ki so bili in bodo pravi in vredni prijatelji slovenskega naroda.

Jako čudno se nam pa vidi, da zahajajo nekteri naših boljih Slovencev v sovrážna nam društva, v nemškutarske gostilne in trgovine, dasi imamo svojo čitalnico in več slovenskih trgovin in gostilnic.

Kako imenitne in visoke nemške omike napolnjene so posebno naše nemškutarske gostilne, prepričal se je pač do dobrega pri zadnjem tukajšnjem semnju dne 12. t. m. nek odličen narodnjak iz celjskega okraja, ki je po naključju prišel v tako imenovano Golobovo gostilno, ki ima zunaj nemški napis: „Gasthaus zur Taube“, kar že jasno kaže, da je gospodar tej gostilni „pristen German“ (iz Slovenjega Gradca). Dotični gospod dal si je prinesiti juhe, in natakarica, vredna hči matere Germanije poslužila ga je natanko, samo da so se na žlici še držali mnogi ostanki nepolizanih jedi poprejšnjega gosta; gospod poprosi natakarico v slovenskem jeziku, naj mu žlico obriše, na kar se ona v blaženi nemščini odreže: „Wir haben heute keine Zeit die Löffeln zu putzen.“ Živila nemška kultura! Kaj takega ne najdeš pri nas v najpriprostejši kmečki koči.

Iz Šoštanja dne 3. avgusta. Z radostjo pozdravili smo sklep vrlega „Slov. pevskega društva“ pri zadnjem letnem zborovanju, da se bode veliki pevski koncert za leto 1892 v Šoštanji vršil in kakor blisk raznesla se je ta vesela vest po celi Šaleški dolini in vrli prebivalci pod starim Pustigradom pripravljajo se na dostojen in vreden vsprejem mnogobrojnih gostov.

Prelepa slavnost, kakeršne še Slovenci v Šoštanji niso imeli, vršila se bo dne 14. t. m. in v duhu že vidimo k nam prihajati vrle pevce in goste iz vseh krajev zemlje slo-

venske, v duhu že čujemo doneti in razlegati se slovensko pesen po krasni dolini, v duhu že vidimo pred seboj spretne in gibčne Sokole in z velikim veseljem pričakujemo onega dne, ko bomo v resnici videli vrle goste z vojaško godbo naprej korakati v naš prijazen trg; z velikim veseljem pričakujemo onega dne, ko se bode v resnici iz sto in sto grl razlegala slovenska pesen po lepi naši dolini, ko bomo Slovenci Šaleške doline pri milem petju pokazali vrlim gostom, da smo tudi mi ž njimi onega srca, ene misli, da smo tudi mi zvesti in zavedni Slovenci, da tudi mi ljubimo čez vse našo milo slovensko domovino.

Na noge torej vrli Slovenci in Slovenke brez razlike stanu, na noge, kdor je prijatelj slovenskih pevcev in slovenskega petja, kdor je prijatelj vesele domače slovenske zabave, na noge torej dne 14. avgusta k prelepi pevski slavnosti v Šoštanj! In prepričani smo, da bode ta dan ostal vsakemu v vednem spominu, kot eden najlepših, najkrasnejših v celem življenju.

Rakovec. Kde je Rakovec? Rakovec je selo v visokem pohorju, nekdanjako živahen kraj, zdaj pa le skladišče lesa. Rakovec spada deloma pod politično občino Skomre-Hudina, deloma pod Pako, a šteje se pod Vitanjsko župnijo. Po zimi leta 1890—91 se je v Rakovcu ustanovila javna ljudska šola. Zdajšnji načelnik tukajšnjega krajnega šolskega sveta je Anton Fijavš, po domače Jegerc. V tej šoli se pridno ponemčuje. To kaže napis na šolskem poslopju: „Volks-schule“. Naši ljudje pravijo: tū je šola za volkove. Od novega načelnika šolskega sveta pričakujemo, da bo izbrisal ta za ves okraj sramotni napis; kajti v to šolo hodijo samo le slovenski otroci.

Blizu Rakovca prebiva novi župan za Pako, po domače Spodnji Rakovnik, Gašpar Mlinšek. Temu možu bi neko stvar prav toplo priporočili: namreč: naj vpelja slovensko uradovanje v Paški občini. Ravno zdaj se mu ponuja najlepša prilika. Kajti, kakor čujemo, se vtegne dozdanji občinski pisar vsaki dan odpovedati svoji službi zavoljo svoje starosti in slabosti. Lepšega spomina si Spodnji Rakovnik ne more postaviti v svoji občini, kakor če očitno pokaže, da prebivajo v Paki Slovenci. Nekteri sicer želijo nekega nasprotnika za občinskega pisarja. Zanašamo se na možatost Rakovnikovo, da tega nikdar storil ne bo.

Toraj skažita se: Jegerc in Rakovnik, da sta čvrste korenine moža; zadosti dolgo smo bili Slovenci podlaga tujčevi peti. Rakovčan.

Za poduk in kratek čas.

Častitim naročnikom „Domovine“ je gotovo že dobro znano društvo „Kmetovalec“ s sedežem v Gotovljah. Namenil sem se torej VII. občni zbor omenjenega društva, ki se je vršil 29. maja t. l., nekoliko opisati.

Zborovanje vršilo se je na vrtu M. Šteiner-ja v velikem lepo s zelenjem spletenem šotoru. Pred vhodom stali so mlaji s zastavami in z venci oviti v pozdrav došlih.

Vdeležba bila je nepričakovano mnogoštevilna. Zastopana bila je večinoma vsa Savinjska dolina in izven naše doline imeli smo gostov. Veselilo nas je videti med nami toliko število gospodov iz Celja in g. urednik Vi pač veste, da med njimi ni bil nobeden iz med tistih daljnovidnih, ki le v daljni blaženi „rajh“ vidijo nas bližnje pa prezrejo.

Društveni predsednik Ant. Pad. Goršek otvori zborovanje, pozdravi navzoče in izraža svoje veliko veselje nad tako brzun razvitkom društva „Kmetovalec“, ter vsem priporoča nerušljivo edinost, ker le v edinosti, to je: v združenju je moč.

Temu sledil je govor našega rojaka, znanega strokovnjaka g. učitelja Tom. Grah v Šentjuriju. Evo Vam dragi bralci njegovega govora. Rokopis nam je mnogospoštovana gospodična Grahova blagovoljno oskrbela. Izrekamo ji na tem mestu — lepa hvala! —

Govor o „gnojenji in gnoji“ o priliki VII. zborovanja društva „Kmetovalec“ v Gotovljah.

Govoril g. T. Grah, učitelj v Št. Juriji.

Dragi poslušalci!

Dobil sem poziv od sl. tukajšnega društva „Kmetovalec“, da naj bi Vam nekaj časa primernega o priliki VII. obč. zborovanja razlagal.

Mislil sem dolgo, ali bi to častno povabilo sprejel ali ne, kajti Vas kaj novega, ob enem pa tudi kaj koristnega, praktičnega iz kmetijstva podučevati ni ravno lahko. Vsakteri od Vas ve, da novotarije dostikrat niso veliko vredne in navadno tudi dragocene, toraj jih kmet ne upeljava in ne poskuša. In prišel sem do tega, da je boljše in zanesljivejše, staro, priučeno obdelovanje zemljišča malo na novo zasukati, maloboljšati posebno tam, kjer je najbolj potrebno.

Nekteri sicer pravijo: „so oče tako delali, bodem še jaz“ — toda ta izgovor je piškav, ker mi ne delamo več tako kakor so stari delali — in za nami bodo ljudje še bolj prebrisani, ker jih bo sila k temu silila, da bodo še varčnejši. Menite da so stari

očetje imeli krompir, deteljo? Ne, k temu so se prisiliti mogli. Ali so imeli železne pluge? Kaj še, nerodno desko so vlačili po njivi; ali so imeli hmelj? Ne! vendar pa nam služi zdaj kot molzna krava. In tako je še veliko reči ktere mi imamo, a jih naši predniki imeli niso. Tudi z ameriško trto se bodemo seznanili, kar ne bode tako težavno, saj smo se tudi hmeljereje izučili akoravno je bila tako zvita.

Iz tega se vidi, da mi vedno napredujoči lezemo naprej, kajti silijo nas potrebe, mikajo nas iznajdbe. V Štorah so začeli iz zemlje, kamor so nekdanj žlindro vozili, taisto izkopavati, ktero za dober denar prodavajo, da iz nje dobivajo po novi poti še zaostalo železo. Nevednost je tu držala pokopan lep zaklad, kterelega je današnji napredek še le odkril.

Menite pa, da kmet nima takih zakladov pokopanih, ki čakajo časa, da jih bode odkril? Gotovo! In prej ko ga poiščemo, tem bolje za nas. Za danes sem si izbral govoriti o zakladu, kterelega vedno zakopavamo in izgubljam, brez da bi bilo našim otrokom kedaj mogoče ga izkoristiti tako, kakor v Štorah staro žlindro.

Podajmo se toraj v duhu na naš dom na tisti prostor, od koder vsa sreča in nesreča za celo posestvo prihaja. Vem da veste kje je ta prostor! To je gnojišče, to je, kakor po resnici pravijo, zlata jama za kmeta.

Torej o gnoji hočem danes govoriti.

Pod besedo gnoj razumimo mi živalske odpadke pomešane s steljo; — za rastline pa pomeni gnoj tiste tvarine, ktere on vsebi imeti mora, da daje rastlinam potreben živež.

Rastline pa potrebujejo v svojo rast organičnih, neorganičnih in rudninskih snovi.

K organičnim štejeimo iste, ktere rastine iz zraka in zemlje dobivajo, kakor: kislec, vodik, ogljenčeva kislina, in amoniak. K neorganičnim pa tiste, ktere rastline le iz zemlje dobivajo, to so soli kakor: kali, natron, žveplena kislina, železni oksidi, fosforova kislina, apnenec, magnezija, kremenčeva kislina in klor; te tvarine (soli) nahajamo, ako rastne sežgemo tudi v pepelu.

Razven amoniaka, kalija, in fosforove kisline ima zemlja vse tvarine v sebi, tako da jih lahko rastlinam daje v živež, zatoraj se nam o njih ni treba pogovarjati, toda dobro pa moramo poznati amoniak, kali in fosforovo kislino o kterih se hočemo nekoliko pogovoriti.

(Dalje in konec prih.)

Slovenske knjige.

(Sofoklejev Edip na Kolonu.) V 43. snopiču „Narodne biblioteke“, katero izdaja Krajčeva tiskarna v Novem mestu, izšla je ta klasična drama Sofoklejeva v prevodu g. R. Peruškega. Prelagatelj je dodal kratek životopis Sofoklejev, daljši uvod in nekaj kazal. Držal se je, kakor poudarja v pripomenku, tudi v formelnem oziru kolikor mogoče izvirnika in dodal je na konci še slovarček manj znanih slovenskih oblik in besedij. Cena zvezku je 15 kr.

(Z ognjem in mečem), historični roman, poljski spisal Sienkiewicz, poslovenil Podravski. — „Narodne biblioteke“ 44. in 45. snopič donášata nadaljevanje in konec prvega zvezka, ki obsega 302 strani. O romanu spregovorimo morda obširneje ob priliki. Cena dvojnemu snopiču je 30 kr.

(Pedagogičski letnik), V. leto, 1891/92, uredil Fr. Gabršek, ima tole vsebino: „1. Fr. Gabršek: Jana Amosa Komenskega: I. Šola v igri (IV. del). II. Kako pregnati lenobo iz šol. Prevel in uvod dodal.... 2. Iv. Lapajne: Simon Rudmaš, koroški šolnik in domoljub. 3. Jos. Bezljaj: Jednostavni predmeti iz stavbarstva in strojstva. Spisal Kar. Hesky. Poslovenil.... 4. J. B.: Kotomerstvo. 5. —z—: Iz norimberške risarske izložbe l. 1890. 6. I. L. Pogled na pedagogičsko polje l. 1891. 7. Marija Michel: Statistiški pregled ljudskega šolstva v Avstriji l. 1890. 8. Poročilo o „Prvi slovenski stalni učilski razstavi“ Pedagogičskega društva. 9. Fr. Gabršek: Poročilo o delovanji „Pedagogičskega društva“ l. 1891. 10. Vabilo.“ — Dobiva se za 1 gl. 40 kr. pri društvu v Krškem.

== Prodaja posestva. ==

Prodajam svoje lepo posestvo pod ugodnimi pogoji. Posestvo obstoji z lepe hiše in gospodarskimi poslopji, 11 oralov lepe hoste, 9 oralov rodovitne zemlje in travnikov, 3 vinogradi itd. Vse zemlje je nad 20 oralov. Poleg tega 200 sadnega drevja najplemenitejših vrst jabolk, hrušk, breskev, češpelj in sliv. Natančneje se izve pri

GREGOR JERICŪ-u,

Liboje pri Celji, h. št. 31.

(55) 3—1

Razglas.

S šolskim letom 1892/93 oddale se bodo 3 ustanove po 300 goldinarjev na leto medicincem pristojnim na Štajersko.

Prošnje naj se določijo deželnemu odboru v Gradec do 1. septembra t. l.

Natančneje pojasnilo glej v 14. številki tega lista. (49) 2—1

P. t.

Podpisani uljudno priporoča za to dobo svojo

bogato zalogo

== železa ==

in ključavničarskega blaga

kakor: stavbarske okove, ključavnice, posamne ali za cela poslopja, železne mreže za okna, zapale in okove za okna, drevesa, lemeže in druge drevesne dele, žico in stropne žičnike (Stuccaturstifte), kovane čavlje (žreblje), vezi, verige, vozne okove in osi, posamne in za cele vozove, vijakove matice, belo in črno pločevino (pleh), štedilna ognjišča za vzdajanje itd. itd.

Prevzamem tudi vsako naročilo za nove stavbe ter sem porok za dobro izvršeno in trajajoče ključarsko delo.

Prečnike (traverze) in železnične tirnice (šine) vsake vrste in jakosti se vedno dobe pri meni po jako nizki ceni.

Vedno imam v svoji zalogi tudi za mizarje: firnež, barve, ličil, lahinjak (binštajn), posteklen papir, šelak in bruse.

Obljubim vestno, da bodem posebno sedaj lahko postregel svojim cenjenim naročnikom vsakokrat z dobrim blagom, ko sem povečal svojo zalogo primerno našim krajevnim potrebam.

Svest si Vašega prepričanja o mojem najudanejšem spoštovanji, kličem Vam lepo slovensko geslo: „Svoji k svojim!“ (54) 1

KAROL JANDA,

trgovec v Ljutomeru.

Priporočilo.

Usojam si preč. damam uljudno naznaniti, da izdelujem

vsakovrstno obleko

po dunajskem kroju za vsako sezono.

Večletne moje izkušnje v prvih dunajskih zavodih dajejo mi prijetno upanje, da bodem v vsakem oziru najbolje postregla.

Za mnogobrojna naročila se toplo priporočujoč, znamenjam

z velespoštovanjem

Marija Pungersšek, šivilja,

(30) 3

Celje, Gospodske ulice št. 15.

Alfred Pungersšek

knjigovez (26) 19—7

Celje, Gospodske ulice št. 15

se priporoča vis. čast. duhovščini, učiteljem, uradom, trgovinam in zasebnikom za

== knjigovezko delo ==

in vse v njegovo stroko spadajoče stvari. Delo solidno in po nizkih cenah. Pismina naročila se obratno rešujejo.

Oznanilo!

C. kr. okrajno sodišče v Šmarji dovolilo je z odlokom z dne 2. avgusta 1892 št. 5519 prostovoljno prodajo vseh v zapuščino ranjcega dekana č. g. Martin Ivanca spadajočih premičnih kakor: kobil, goveda, svinje, vozovi, poljsko orodje, pohištvo, kuhinjska in vinska posoda itd.

Ta prodaja bo se vršila v Šmarji pri Jelšah dne 8. t. m. in če treba tudi drugi dan vsakokrat od 9—12. predpoludne in od 2—5. ure popoldne. Živina prodajala se bo prvi dan. Vsa premičnina izklicala se bo po cenilni vrednosti ter največ ponujajočemu oddala proti takojšnjem plačilu in odstranjenji.

Pod izklicano ceno bodo se oddale le stvari, katere se ne morejo hraniti brez nevarnosti škode ali brez nepremirnih stroškov. (57) 1

Šmarje pri Jelšah 3. avgusta 1892.

Vinko Kolšek,

notar. n. kot sodnijski komisar.

Hiša na prodaj.

V Gospodskih ulicah (Herrn-Gasse) v Celji proda se hiša št. 30 z velikim dvoriščem in vrtom. Hiša je pripravna za vsako obrt ali trgovino ter se dve prodajalnici lahko napravite. Več se izve pri upravništvu našega lista ali pa v omenjeni hiši pri oskrbniku. (56) 3—1

Naznanilo!

Usojam si uljudno naznanjati veleč. duhovnikom, gg. uradnikom in učiteljem ter slavnemu občinstvu, da sem z današnjim dnevom v hiši g. H. Tančiča, nasproti cerkve odprl

prodajalnico z mešanim blagor

pod tvrdko

Ivan Hudovernik.

Imel bodem izbirno zalogo vsakovrstnega manufakturnega blaga, platna, sukna, hlačnega cajga, robcev, lipša, gumb, posebno na izbir za šivilje in krojače, vse vrste storjenih srajc. Finega sladkorja, kave, riža, moke, koruze in drugih deželnih pridelkov, soli, finega olja, kisa, vsakovrstnih barv suhih in oljnatih, spl h vse v špecerijo spadajoče blago. Vse vrste galanterijskega blaga, papirja, kovrtov, vse vrste šolskih zvezkov, tablic, peres itd. Tudi vse v železnino spadajoče blago, kakor: žebļev, ključavnic, dratu, železa, kuhinjskega orodja, železne in email piskre, ponve itd. — Priporočam se torej vsemu narodnemu občinstvu za naklonjenost in zagotavljam zanesljivo in najcenejšo postrežbo v kljub vsaki konkurenci. Kajti držite se gesla: „Svoji k svojim!“

Šmarje pri Jelšah, 1. aprila 1892.

(31) 3

S spoštovanjem

I. Hudovernik.

V najem

se da od 15. t. m. v Boštanju pri farni cerkvi blizo kolodvora poleg Save hiša, pripravna za gostilno s štirimi sobami, dvema kuhinjan.,a, kletjo, velikim vrtom, z gospodarskim poslopjem in po želji tudi zemljišče. Pripravno za poletno stanovanlišče.

Pogoji pod „N. W.“ poste restante Radna Dolenjsko. (44) 2-2

Na prodaj je

nov mlin

s tremi tečajji, prav dobro narejen; voda visoka ter jo je zmiraj dosti, v dobrem kraju, eno uro od železnice, pri cesti in je v bližji tudi premogokop. Pri mlinu so tudi njive in travniki. Plačati je jeden del takoj, ostalo pa se lahko plačuje v letnih obrokih. — Tudi se dobi vsakovrstna železnina za mlince in žage, kolesa železna z lesenimi in železnimi zobmi, remenska kolesa in druge take reči, prav po nizki ceni. Več se izve pri

Janezu Lenardu,
v Rajhenburgu; Štajersko.

(34) 6—3

Lepo posestvo na prodaj.

Na Ostrožnem, 40 minut hoda iz Celja, z lepo hišo in gospodarskim poslopjem, posebno pripravno za gospodarja, kateri se hoče pečati z mlekarstvom in živinorejo, kjer je 12 oralov, travnikov in njiv, tudi gozda je blizo 3 orale tik pri zemljišču, lega posestva je prav prijetna, več pove lastnik **Fran Krašovic**, pozlatar v Celji. (51) 2

MAŠNE

in

MOLITVENE KNJIGE

v papir in pol-platno vezane
po 15, 25, 35 in 50 kr.

v usnje vezane

po 70, 80 kr., gl. 1.—, 1.25,
gl. 1.50

v usnje vezane z koščenicim
križem

po 80 kr., gl. 1.—, 1.50, 1.80

in tudi finejše in elegantno vezane
priporoča

D. Hribar v Celji.

Dobro blago.

Tkalec v Vojniku pri Celji

se naznanja in priporoča visok. čast. duhovščini in slav. občinstvu, da izdeluje iz doposlane domače preje namizne prte v vsaki poljubni barvi v eni širokosti, dalje prtiče in brisače po najnižji ceni.

Kdor bi svoje preje ne imel, naroči si omenjeno tudi lahko pri meni. Zagotavljajoč dobre in zveste postrežbe udani

(22) 3

Štefan Čečko.

Dobro delo.

Proda se posestvo (53) 2-2

pod roko v Košnici blizu Celja, ki meri 8 oravov, 416 □ sežnjev z lepo hišo in lepim sadnim drevjem. Vse drugo se zve pri doktorju Sernecu v Celji.

OSOBE

ki živé na kmetih, prihajajo z ljudstvom mnogo v dotiko, uživajo spoštovanje in zaupanje njegovo ter znajo slovenski pravilno pisati, zamorejo si o poletnih mesecih prisluziti lepe denarje, ako se hočejo marljivo lotiti poslovanja za stvar, katere važnost je splošno priznana.

Kdor se za tó zanima, naznani naj svoje imé in bivališče pod naslovom: F. K. 12, poste restante v Ljubljani. (45) 5-3

Dragotin Vanič

trgovina s suknom, platnom in manufakturnim
blagom v Celji

na oglu Graške ceste in Rotovške ulice

priporoča za poletno sezono sl. občinstvu in čast. duhovščini svojo bogato zalogo raznovrstnega blaga po najnižji ceni.

Tinktura za želodec,

katero prireja GABRIEL PICCOLI,

lekarnar „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajaka cesta, je mehko, učinkujoče delovanje prebavnih organov urejajoče sredstvo. Odstranjuje težkoče v želodcu, krepiča želodec, ter pospešuje telesno odprtje. Razpošilja jo izdelovatelj v zabojskih po

12 in več steklenic. Zabojsček z 12 steklenic velja glđ. 1-36, z 55 steklin. 5 kgr. teže velja glđ. 5-26. Poštnino plača naročnik. Po 15 kr. stekleničico rasprodajajo lekarnar Kupferschmid v Celji, Bimalari in König v Mariboru, Molitor v Ptujii Eichler, Nedved, Trnkoczy in Franje v Gradci. (14) 21-9

Klobuke

najlepše in najmočnejše

poleg tega pa še, kar je glavna stvar, veliko ceneje kot povsod drugod so dobiti le pri

ŠTIBERNIK-u v Celji

Rotovške ulice (Rathausgasse) št. 2

V zalogi so vedno močni klobuki domačega izdelka. Lepi izbor pravih zajčjekov kosmatih in gladkih v vseh barvah in formah. Velika zaloga trdih klobukov v različnih barvah in najnovejšega fazona, za veččast. duhovščino posebne specialitete. — Za poletni čas pravi kistorji le 45 gram. težki, boljši ko vsak slamniki, so dobiti v različnih barvah in najmodernejše forme. Velik izbor sraje domačega izdelka, iz šifon, berkaill, bele in pisane kolerece, manšete, zavratinice (penkle), naramniki, žepne rute, knofi za srajce, nogovice, spodnje hlače, Jäger srajce, prave in imitirane itd. Pravó garantirano angleško kavčukperilo, kolerci, manšete in operniki (Forhemd), belo in pisano, popolnoma enako berkaill perilu in močnejši, ko vsako drugo, ker je v sredi platno. Nakupovanje volne od ovac. Prevzamejo se tudi klobuki v barvanje in popravilo. (22) 9-2

Josip Matič

Kolodvorske ulice 7, Celje

Zaloga specerijskega blaga, vina, delikates, južnega ovočja, ptičjega zolanja, mineralnih vod, in deželnih pridelkov. — Blago vedno sveže. Postrežba točna in cene nizke. Zunanja naročila oskrbe se z vsako povratno pošto. —————

Zaloga specerijskega blaga

Milan Hočevar

Celje, Graška cesta, 3

Velika zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, čokolade, kakao, riža, finega olja, vinskega kisa, raznovrstnega čaja, pravega ruma, slivovke sremske, kranjskega brinovca, kognac, vinskega žganja, najboljša štajerska in avstrijska vina v butilkah, malaga, madeira, sheri in raznega šampanjca, svinjske masti, masla, švicarskega in parmazanskega sira ogrskih salam, sardel, sardin, makaron, južnega sadja, sliv, lešnikov, najboljše moke, vsakovrstnih popolnoma zanesljivih semen i. t. d., i. t. d., i. t. d.

Raznovrstne mineralne vode.

Zagotavljam zanesljivo in najcenejšo postrežbo vkljub vsaki konkurenci.

Med. univers.

Dr. J. RIEBL

praktični zdravnik

stanuje v svoji lastni hiši v Celji, Vrtno ulice (Gartengasse) šte. 9. (42) 3—3

STEFAN BOUCON,

—♦ stolar ♦—

Graška ulice šte. 23, CELJE

se priporoča za napravo vsakovrstnega v njegovo stroko spadajočega dela. Prevzame tudi vsako popravo stolov pletenih s slamo in žico — Cene nizke, delo solidno in trajno. (16) 12—6

C. kr. privileg. fabrika cikorije
A. Glaser & Comp.

Gospodinjam!

Poskusite obče priznано, kot najboljo

Glaser-kavo.

Dobite jo v vsaki specerijski trgovini. Pazite posebno na istinitost naše firme, ki slove: c. kr. priv. fabrika cikorije

Adolf Glaser & Comp.

(41) 7—2 Lemeschitz (Česko).

JOSIP HOČEVAR, krojaški mojster,

Celje, Graška cesta št. 14.

Priporoča velečastiti duhovščini in slav. občinstvu svojo (33) veliko zalogo storjenih oblek za gospode in dečke po najnovejšem kroju in nizkih cenah.

Velik izbor sukna iz vnanjih kakor tudi domačih svetovno priznanih tvrdk in fabrik.

Vsako naročilo se izveši na željo v treh dneh ter se zagotavlja trajna in solidna postrežba.